

Vendim nr. 249, datë 17.07.2026

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë, i përbërë nga:

Fiona Papajorgji,	Kryetare
Sonila Bejtja,	Anëtare
Sandër Beci,	Anëtar

në datën 17.07.2026 mori në shqyrtim paraprak kërkesën nr. 7 (R) 2026 të Regjistrit Themeltar, që i përket:

KËRKUES: **RESTI ÇEPE**, përfaqësuar nga avokati Flamur Lazaj, me prokurë.

OBJEKTI: **Shfuqizimi i vendimit nr. 00-2025-1340 (176), datë 09.04.2025 të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë, si i papajtueshëm me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë. Kthimi i çështjes për rishqyrtim në Gjykatën e Lartë, me tjetër trup gjykues.**

BAZA LIGJORE: **Nenet 4, 41, 42, 131, pika 1, shkronja “f” dhe 134, pikat 1, shkronja “i” dhe 2, të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë (*Kushtetuta*); nenet 6 dhe 13 të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (KEDNJ), si dhe neni 1 i Protokollit nr. 1 të saj; ligji nr. 8577, datë 10.02.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, i ndryshuar (*Ligji Organik i Gjykatës*).**

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese (*Kolegji*), pasi dëgjoji relatorin e çështjes Sandër Beci, shqyrtoi kërkesën, dokumentet shoqëruese të saj, si dhe diskutoi çështjen në tërësi,

V Ë R E N:

I

Rrethanat e çështjes

1. Me vendimin nr. 57, datë 29.12.1994 (*vendimi nr.57/1994*), Komisioni i Kthimit dhe Kompensimit të Pronave (KKKP), Sarandë i ka njohur pronësinë ish-pronarit Ll.Z. për truallin me sipërfaqe 6500 m² (kthim truall i lirë 1715 m², kompensim me truall të lirë 3285 m² dhe me obligacione 1650 m²). Ky vendim më tej është saktësuar me vendimin nr. 1413, datë 15.11.1996 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Sarandë, i cili i ka njohur pronësinë ish-pronarit Ll.Z. për truallin me sipërfaqe 9900 m², i ka kthyer truallin me sipërfaqe 2530 m² dhe e ka kompensuar me sipërfaqe trualli prej 1900 m² dhe 5470 m². Ky vendim gjyqësor është rishikuar me vendimin nr. 430, datë 07.09.1998 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Sarandë për sa i përket pikës 4 të vendimit nr. 57/1994 të KKKP-së, Sarandë, duke u kthyer përfundimisht trashëgimtarëve ligjorë të ish-pronarit Ll.Z. sipërfaqen prej 2623 m², si dhe duke u njohur të drejtën e kompensimit në natyrë të sipërfaqes prej 2847 m², pronë e cila është regjistruar përfundimisht në librin e pasurive të paluajtshme nr. 8, faqe 85, nr. 250 indeksi, datë 20.10.1998 në Zyrën Vendore të Regjistrimit të Pasurive të Paluajtshme (ZVRPP), Sarandë.

2. Ndërkohë, me vendimin nr. 5, datë 16.03.1999 (*vendimi nr.5/1999*), KKKP-ja, Sarandë ka njohur pronësinë e ish-pronarit V.B.(P.) mbi truallin me sipërfaqe 6860 m² dhe kthimin e sipërfaqes 2440 m² si truall të lirë të ndarë në dy parcela me sipërfaqe 1960 m² dhe 480 m², me kufizime të përcaktuara.

3. Në datën 20.08.2001, trashëgimtarët e ish-pronarit V.B.(P.), V.P., K.Q., A.P., K.S. dhe O.P. kanë nënshkruar një kontratë shitblerjeje me kërkuesin për truallin me sipërfaqe 234 m², të ndodhur në lagjen nr. 4, Sarandë. Me kërkesë të kërkuesit, me vendimet nr. 1 dhe nr. 2, datë 06.06.2002, Këshilli i Rregullimit të Territorit (KRRT), Bashkia e Sarandës, ka miratuar lejen për shesh ndërtimi dhe lejen e ndërtimit të një lokali dhe banese me sipërfaqe 234 m², me sipërfaqe ndërtimi 140 m², me dy kate mbi tokë dhe një nën tokë. Ky objekt ka përfunduar në vitin 2002, ndërkohë kërkuesi në vijim ka ndërtuar një shtesë kati me sipërfaqe ndërtimi 140 m², e cila është në proces legalizimi. Prej këtij momenti kërkuesi ka pretenduar se e ka gëzuar lirisht këtë pronë.

4. Po kështu, shtetases K.S., e cila ka përfituar 330 m² truall nga kontrata e pjesëtimit vullnetar midis bashkëpronarëve (të gjithë trashëgimtarë të ish-pronares V.B.(P.)) me vendimin nr. 3/62, datë 07.10.2006 të KRRT-së, Bashkia e Sarandës, i është miratuar leja e ndërtimit për banesë dhe shërbime, 5+1 kate, me sipërfaqe ndërtimi 200 m² në çdo kat, sipas projektit të miratuar. Objekti është përfunduar në vitin 2007.

5. Ndërkohë, shtetaset M.Z.(D.) dhe F.Z.(Z.) (trashëgimtare ligjore të babait të tyre, trashëgimlënësit Ll.Z.) i janë drejtuar me kërkesëpadi Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Sarandë, me palë të paditura trashëgimtarët e ish-pronares V.B.(P.) dhe Prefekturën e Qarkut Vlorë, me objekt anulimin e vendimit nr. 5/1999 të KKKP-së, Sarandë. Gjykata e Rrethit Gjyqësor Sarandë, me vendimin nr. 343, datë 13.04.2006, lënë në fuqi me vendimin nr. 271, datë 09.07.2007 të Gjykatës së Apelit Gjirokastrë, ka vendosur anulimin pjesërisht të vendimit nr. 5/1999 të KKKP-së, Sarandë në favor të ish-pronares V.B.(P.) për pjesën që i ka kthyer si sipërfaqe të lirë një truall prej 1888 m², të individualizuar sipas aktit të ekspertimit. Në këtë proces gjyqësor, përveç padisë së trashëgimtareve të ish-pronarit Ll.Z., për të cilën është vendosur pushimi i gjykimit, kanë qenë për shqyrtim edhe tre padi të tjera civile, me objekt anulimin e vendimeve nr. 18, datë 10.06.1994, nr. 57/1994 dhe nr. 31, datë 06.11.1998 të KKKP-së, Sarandë dhe fshirjen nga regjistri hipotekar. Në përfundim, Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr. 194, datë 13.03.2009, ka vendosur mospranimin e rekursit të shtetases K.S. Përfundimisht, në vitin 2009 pasuria “truall”, me sipërfaqe 1708 m², me numër pasurie 24/83, zona kadastrale nr. 8641, në lagjen nr. 4, Sarandë, është regjistruar në ZVRPP-në, Sarandë, në regjistrin hipotekar nr. 373, datë 01.10.2009, në pronësi të paditëseve M.Z.(D.) dhe F.Z.(Z.), ndërkohë këto të fundit, me pretendimin se trashëgimtarët e ish-pronares V.B.(P.), ndër të cilët shtetasi J.S., në cilësinë e djalit të K.S., shtetasi A.P. si dhe kërkuesi, mbajnë në mënyrë të kundërligjshme truallin pronë të tyre, i janë drejtuar me padi Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Sarandë, duke kërkuar, detyrimin e të paditurve të lirojnë dhe dorëzojnë truallin pronë të tyre.

6. Nga ana tjetër, në procesin gjyqësor kërkuesi ka paraqitur kundërpadi për detyrimin e paditëseve për njohjen e tij pronar për truallin me sipërfaqe 234 m², pasi vlera e objektit që ka ndërtuar është 10 herë më e madhe se vlera e truallit. Kundërpadi ka ngritur edhe i padituri tjetër J.S., duke kërkuar detyrimin e tyre për njohjen pronarë në trojet me sipërfaqe 330 m². Kundërpaditë janë pranuar për gjykim nga gjykata e shkallës së parë, e cila ka vlerësuar se kanë lidhje me padinë

e paditësve. Në seancën gjyqësore të datës 26.02.2015 Gjykata e Rrethit Gjyqësor Sarandë ka vendosur pushimin e gjykimit të padisë kryesore të paditëseve të kundërpaditura, pasi përfaqësuesja e tyre, ndonëse kishte dijeni për ditën dhe orën e gjykimit, pa ndonjë shkak të arsyeshëm, nuk ishte paraqitur, ndërkohë gjykimi ka vazhduar në lidhje me kundërpaditë e kërkuarit dhe të paditurit tjetër J.S.

7. Për zgjidhjen e çështjes gjykata e shkallës së parë ka urdhëruar kryerjen e aktit të ekspertimit, sipas të cilit është konkluduar se mbivendosja midis pronës së palës paditëse dhe trojeve të poseduara nga të paditurit kundërpaditës është 100 %. Vlera e sipërfaqes së truallit prej 234 m² në emër të kërkuarit kundërpaditës është 2.521.818 lekë, ndërsa vlera e investimit është 28.436.800 lekë. Po kështu, sipërfaqja e truallit 330 m² në emër të të paditurit tjetër kundërpaditës J.S. është në vlerën 3.556.410 lekë dhe vlera e investimit mbi këtë truall është 60.936.000 lekë.

8. Me vendimin nr. 23-2015-1047 (521), datë 28.05.2015, Gjykata e Rrethit Gjyqësor Sarandë ka vendosur pranimin e kundërpadisë së kërkuarit, detyrimin e palës paditëse të kundërpaditur ta njohin atë pronar të truallit me sipërfaqe 234 m², të ndodhur në lagjen nr. 4, Sarandë, mbi të cilin është ndërtuar një objekt 4-katësh, me sipërfaqe të përgjithshme ndërtimi 560 m², si dhe rrëzimin e kundërpadisë tjetër. Sipas asaj gjykate, i padituri kundërpaditës J.S. nuk ka qenë në mirëbesim kur ka ngritur ndërtesën shumëkatëshe mbi truallin 330 m², për të cilin gjykatat e juridiksionit të zakonshëm kishin vendosur anulimin e vendimit nr. 5/1999 të KKKP-së, Sarandë për pjesën që i ishte kthyer si sipërfaqe e lirë, që në bazë të kontratës së përpjesëtimit i ishte lënë në pronësi nënës së tij. Me një arsyetim ndryshe në rastin e kërkuarit, gjykata e shkallës së parë ka vlerësuar se ekzistonte elementi mirëbesim, pasi ai e kishte blerë truallin në vitin 2001 nga ish-pronarët, trashëgimtarët e ish-pronares V.B.(P), në një kohë që as këta të fundit nuk kishin dijeni për faktin se për këtë truall kishte pretendime nga të tretët, pasi procesi gjyqësor me pronarët e vërtetë të truallit, paditëset M.Z.(D.) dhe F.Z.(Z.), kishte nisur në vitin 2006. Sipas asaj gjykate, të dyja palët e kësaj kontrate kanë qenë në mirëbesim të plotë lidhur me pronësinë e truallit me sipërfaqe 234 m², objekt i kësaj kontrate dhe në këtë mënyrë kërkuari kundërpaditës legjitimohet në kërkimin e tij për t'u njohur pronar i truallit me sipërfaqe 234 m², mbi të cilin ka ndërtuar një objekt 4-katësh, vlera e të cilit është disa herë më e madhe se vlera e truallit. Kundër këtij vendimi kanë paraqitur ankim paditëset e kundërpaditura dhe i padituri kundërpaditës J.S.

9. Me vendimin nr. 20-2016-322/204, datë 01.04.2016, Gjykata e Apelit Gjirokastrë ka vendosur lënien në fuqi të vendimit të shkallës së parë lidhur me disponimin për kërkuesin dhe ndryshimin e vendimit për të paditurin kundërpaditës J.S., duke i njohur atij pronësinë mbi sipërfaqen 330 m². Ajo gjykatë ka arsyetuar se bazuar në nenin 175/4 të Kodit Civil (KC), jo vetëm vlera e dy objekteve të ndërtuara nga të paditurit kundërpaditës është provuar sipas aktit të ekspertimit të jetë disa herë më e madhe se vlera e truallit, por gjatë gjykimit ka rezultuar se kërkuesi i paditur kundërpaditës ka qenë në mirëbesim në momentin e blerjes së truallit në vitin 2001 nga trashëgimtarët e ish-pronares V.B. (P.), të cilët nuk kishin dijeni në atë periudhë se për pronën e tyre kishte pretendime nga të tretë. Ndërkohë edhe i padituri kundërpaditës J.S. ka investuar në pronën e trashëguar nga e ëma, të fituar me vendim të KKKP-së, Sarandë. Kundër këtij vendimi kanë ushtruar rekurs paditëset e kundërpaditura.

10. Me vendimin nr. 00-2025-1340 (176), datë 09.04.2025, Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë ka vendosur lënien në fuqi të vendimit të gjykatës së apelit për kërkuesin të paditur kundërpaditës, me ndryshimin që ai duhet t'i paguajë palës paditëse të kundërpaditur vlerën e truallit me sipërfaqe 234 m² në shumën 2.853.162 lekë dhe prishjen e vendimit të gjykatës së apelit dhe lënien në fuqi të vendimit të shkallës së parë për të paditurin kundërpaditës J.S. Sipas Gjykatës së Lartë, referuar themelit të mosmarrëveshjes objekt gjykimi, në vendimet e gjykatave më të ulëta konstatohet zbatim i gabuar i ligjit material dhe konkretisht i nenit 175 të KC-së që parashikon mënyrat e fitimit të pronësisë me bashkim e përzjerje. Por sipas Gjykatës së Lartë, në të gjitha rastet e fitimit të pronësisë me bashkim e përzjerje, pronari i sendit që humbet pronësinë si pasojë e bashkimit dhe përzjerjes së sendit të tij me një send tjetër që i takon një pronari të ndryshëm, ka të drejtë të kompensohet/shpërblehet me vlerën e sendit. Për rrjedhojë, sipas asaj gjykate, pronari i ndërtesës së ngritur me mirëbesim me vlerë më të madhe se ajo e tokës së zënë ka detyrimin të shpërblejë vlerën e tokës së zënë ndaj pronarit të truallit. Sipas Gjykatës së Lartë, në rastin e të paditurit tjetër kundërpaditës gjykata e apelit ka zbatuar gabim jo vetëm ligjin material, por edhe atë procedural.

11. Në datën 23.04.2026 kërkuesi i është drejtuar Gjykatës Kushtetuese (Gjykata) me ankim kushtetues individual, sipas objektit të tij, i cili, pasi është plotësuar sipas kërkesave të Ligjit Organik të Gjykatës është regjistruar në datën 04.05.2026. Në lidhje me afatin për shqyrtimin paraprak të çështjes, të përcaktuar në nenin 47, pika 1, të Ligjit Organik të Gjykatës, bazuar në

nenet 15, pika 2 dhe 21, pika 1, të Rregullores për Procedurat Gjyqësore të Gjykatës Kushtetuese, në këtë afat nuk llogaritet periudha e lejes vjetore, sipas nenit 18, pika 1, shkronja “b”, të po këtij ligji.

II

Pretendimet e kërkuessit

12. **Kërkuesi**, në mënyrë të përmbledhur, ka pretenduar se i është cenuar e drejta për proces të rregullt ligjor, e garantuar nga neni 42 i Kushtetutës, pasi Gjykata e Lartë ka dalë jashtë objektit të gjyimit, në kundërshtim me nenet 6 dhe 28 të KPC-së, duke disponuar lidhur me shpërblimin e vlerës së truallit, e cila nuk rezulton të jetë kërkuar nga palët në procesin gjyqësor.

III

Vlerësimi i Kolegjit

A. Për kriteret e praueshmërisë së kërkesës

13. Çështja e legjitimitetit (*locus standi*) është një ndër aspektet kryesore që lidhet me nisjen e një procesi kushtetues. Sipas neneve 131, pika 1, shkronja “f” dhe 134, pikat 1, shkronja “i” dhe 2, të Kushtetutës, si dhe nenit 71 të Ligjit Organik të Gjykatës, çdo individ, person fizik ose juridik, subjekt i së drejtës private dhe publike, mund të vërë në lëvizje Gjykatën për gjykimin përfundimtar të ankesave kundër çdo akti të pushtetit publik ose vendimi gjyqësor që cenon të drejtat dhe liritë themelore të garantuara në Kushtetutë. Ankimi kushtetues individual, në çdo rast, duhet të plotësojë kriteret kumulative të nenit 71/a të Ligjit Organik të Gjykatës, që lidhen me afatin e paraqitjes së kërkesës, pasojat negative të pësura në mënyrë të drejtpërdrejtë e reale, shterimin e mjeteve juridike, mundësinë për rivendosjen e së drejtës së shkelur, si dhe rregullimet e veçanta ligjore të shqyrtimit paraprak të kërkesës.

14. Kërkuesi, si individ, legjitimohet *ratione personae*, në kuptim të shkronjës “f” të pikës 1 të nenit 131 dhe shkronjës “i” të pikës 1 të nenit 134 të Kushtetutës, pasi ka qenë palë në çështjen objekt të ankimit kushtetues individual, për rrjedhojë ka interes të drejtpërdrejtë për vënien në lëvizje të këtij gjykimi. Po kështu, ai plotëson edhe kriterin e shterimit të mjeteve juridike efektive, në kuptim të nenit 131, pika 1, shkronja “f”, të Kushtetutës, pasi i është drejtuar Gjykatës me ankim kushtetues individual pas përfundimit të procesit gjyqësor në të tria shkallët e gjyqësorit të

zakonshëm dhe pasi ka shteruar në formë e në substancë mjetet e zakonshme të ankimit ndaj vendimeve të gjykatave më të ulëta. Kërkuesi legjitimohet edhe *ratione temporis*, pasi vendimi i kundërshtuar i Gjykatës së Lartë është i datës 09.04.2025 dhe i është komunikuar kërkuesit nëpërmjet postës elektronike në datën 27.03.2026, ndërsa ankimi kushtetues individual është paraqitur në datën 23.04.2026, pra brenda afatit ligjor 4-mujor të parashikuar nga neni 71/a, pika 1, shkronja “b”, i Ligjit Organik të Gjykatës.

15. Për sa i përket legjitimitetit *ratione materiae*, Kolegji vëren se kërkuesi ka pretenduar cenimin e së drejtës për proces të rregullt ligjor, me argumentin se Gjykata e Lartë ka dalë jashtë objektit të gjykimit. Nisur nga thelbi i këtij pretendimi, Kolegji çmon ta analizojë atë në këndvështrim të parimit të gjykimit nga një gjykatë e caktuar me ligj të lidhur me standardin e arsyetimit të vendimit gjyqësor.

B. Për pretendimin e cenimit të parimit të gjykimit nga një gjykatë e caktuar me ligj të lidhur me standardin e arsyetimit të vendimit gjyqësor

16. Kërkuesi ka pretenduar se Gjykata e Lartë ka dalë jashtë objektit të gjykimit, në kundërshtim me nenet 6 dhe 28 të KPC-së, pasi ka disponuar lidhur me shpërblimin e vlerës së truallit, e cila nuk rezulton të jetë kërkuar nga palët në procesin gjyqësor.

17. E drejta për t’u gjykuar nga një gjykatë e caktuar me ligj, si element i procesit të rregullt ligjor, sipas nenit 42 të Kushtetutës dhe nenit 6 të KEDNJ-së, në sensin material karakterizohet nga funksioni i saj gjyqësor, që ka të bëjë me zgjidhjen e çështjeve nga organe të ngarkuara me ligj për të dhënë drejtësi. Përveç këtij kushti, këto organe duhet të shqyrtojnë dhe të vendosin për çështje që janë në kompetencë të tyre gjatë një procesi të zhvilluar për një procedurë ligjërish të përcaktuar dhe në pajtim me rendin juridik. E drejta e çdo pale për t’u dëgjuar në seancë përpara një gjykate kompetente dhe të caktuar me ligj nënkupton që gjykata të ketë juridiksion për të gjykuar çështjen dhe që kompetenca për të vendosur për të t’i jetë njohur nëpërmjet ligjit (*shih vendimet nr. 7, datë 23.02.2021; nr. 27, datë 24.06.2013; nr. 22, datë 22.07.2009 të Gjykatës Kushtetuese*).

18. E drejta për proces të rregullt ligjor përfshin edhe të drejtën për të pasur një vendim gjyqësor të arsyetuar, që i garantohet individit nga nenet 42 dhe 142, pika 1, të Kushtetutës. Arsyetimi i vendimeve është element thelbësor i një vendimi të drejtë. Funksioni i një vendimi të

arsyetuar është t'u tregojë palëve që ato janë dëgjuar, si dhe u jep mundësinë atyre ta kundërshtojnë atë (*shih vendimet nr. 19, datë 07.07.2022; nr. 2, datë 11.02.2021; nr. 3, datë 20.01.2017 të Gjykatës Kushtetuese*). Në këtë kontekst, Gjykata ka theksuar se është detyrë e gjykatave të juridiksionit të zakonshëm të interpretojnë ligjin për qëllim të procesit gjyqësor që ato zhvillojnë, ndërsa detyra e saj është të vlerësojë nëse gjatë procesit gjyqësor ka pasur shkelje të të drejtave kushtetuese, si dhe nëse zbatimi i ligjit ka qenë eventalisht arbitrar, në kuptimin që të bjerë ndesh haptazi me konceptin e gjykimit të drejtë të përcaktuar në nenin 42 të Kushtetutës. Gjykata nuk vepron si shkallë e katërt gjykimi, por ajo ndërhyr atëherë kur gabimi ligjor ose faktik nga gjykatat e juridiksionit të zakonshëm është aq i dukshëm, sa një gjykatë e kujdesshme nuk mund ta kishte bërë ndonjëherë ose është i tillë që gjykimin e bën të padrejtë (*shih vendimet nr. 59, datë 14.11.2023; nr. 30, datë 29.05.2023; nr. 29, datë 01.11.2022 të Gjykatës Kushtetuese*).

19. Duke iu rikthyer çështjes në shqyrtim, Kolegji vëren se procesi gjyqësor është vënë në lëvizje fillimisht me padinë e palës kundërshtare, e cila ka ngritur pretendime pronësie për truallin e blerë prej kërkuesit nga trashëgimtarët (*palë të paditura në procesin gjyqësor*) e ish-pronares së tokës të njohur me vendimin nr. 5/1999 të KKKP-së, Sarandë. Paditëset në procesin gjyqësor kanë kërkuar lirimin dhe dorëzimin e pronës, ndërkohë që kërkuesi ka ngritur kundërpadi, duke kërkuar njohjen pronar për truallin me sipërfaqe 234 m², pasi vlera e objektit që kishte ndërtuar ishte 10 herë më e madhe se vlera e truallit. Gjykata e shkallës së parë ka pushuar padinë dhe ka pranuar kundërpadinë e kërkuesit, duke vlerësuar se ekzistonte elementi mirëbesim te kërkuesi, pasi ai e kishte blerë truallin në vitin 2001 nga trashëgimtarët e ish-pronares V.B. (P.), në një kohë që as këta të fundit nuk ishin në dijeni të faktit se për këtë truall kishte pretendime nga të tretët, pasi procesi gjyqësor me pronarët e vërtetë të truallit, paditëset e kundërpaditura, kishte nisur në vitin 2006. Gjykata e shkallës së parë ka vlerësuar se të dyja palët e kësaj kontrate kanë qenë në mirëbesim të plotë lidhur me pronësinë e truallit me sipërfaqe 234 m², objekt i kësaj kontrate dhe në këtë mënyrë kërkuesi kundërpaditës legjitimohet në kërkimin e tij për t'u njohur pronar i truallit me sipërfaqe 234 m², mbi të cilin ka ndërtuar një objekt 4-katësh, vlera e të cilit është disa herë më e madhe sesa vlera e truallit. Të njëjtin qëndrim ka mbajtur edhe gjykata e apelit lidhur me kundërpadinë e kërkuesit.

20. Ndërkohë, mbi rekursin e palës paditëse të kundërpaditur, Gjykata e Lartë ka lënë në fuqi vendimin e gjykatës së apelit për kërkuesin e paditur kundërpaditës, me ndryshimin që ky i

fundit duhet t'i paguajë palës paditëse të kundërpaditur vlerën e truallit me sipërfaqe 234 m² në shumën 2.853.162 lekë. Sipas Gjykatës së Lartë, gjykatat më të ulëta kanë zbatuar gabim ligjin material dhe konkretisht nenin 175 të KC-së që parashikon mënyrat e fitimit të pronësisë me bashkim e përzierje. Sipas asaj gjykate, në të gjitha rastet e fitimit të pronësisë me bashkim e përzierje, pronari i sendit që humbet pronësinë si pasojë e bashkimit dhe përzierjes së sendit të tij me një send tjetër që i takon një pronari të ndryshëm, ka të drejtë të kompensohet/shpërblehet me vlerën e sendit, ndaj pronari i ndërtesës së ngritur me mirëbesim me vlerë më të madhe se ajo e tokës së zënë, ka detyrimin të shpërblejë pronarin e truallit të zënë me vlerën e këtij të fundit.

21. Për sa më lart, Kolegji vëren se neni 473/a, paragrafi i parë, i KPC-së, mishëron parimin procedural *non ultra petita partium*. Ky parim nënkupton se Gjykata e Lartë nuk mund të shqyrtojë çështje të ligjit që nuk janë ngritur nga palët në rekurs, duke përcaktuar kështu edhe kufijtë e juridiksionit rishikues të saj. Megjithatë, Kolegji evidenton se, si përjashtim, kjo dispozitë lejon zgjerimin e shqyrtimit të çështjes nga Gjykata e Lartë përtej kufijve të rekursit, kur ligji parashikon ndryshe. Në këtë këndvështrim, Kolegji konstaton se, në rastin në shqyrtim, Gjykata e Lartë ka arsyetuar mbi ekzistencën e një rasti përjashtimor që lejonte zgjerimin e shqyrtimit përtej kufijve të rekursit, duke vlerësuar se çështja duhej të shqyrtohej edhe në drejtim të zbatimit të nenit 175 të KC-së, që parashikon mënyrat e fitimit të pronësisë me bashkim e përzierje, duke theksuar se pronari i ndërtesës së ngritur me mirëbesim, ka detyrimin të shpërblejë pronarin e truallit për vlerën e tokës së zënë.

22. Për sa më lart, Kolegji vlerëson se interpretimi i ligjit nga Gjykata e Lartë, në kushtet e çështjes konkrete, nuk duket arbitrar ose haptazi i paarsyeshëm në atë masë sa një gjykatë e kujdesshme nuk do ta kishte bërë ndonjëherë ose sa të mund të konsiderohet se e ka bërë gjykimin të padrejtë në këndvështrimin kushtetues. Për rrjedhojë, Kolegji çmon se pretendimi i kërkuarit për cenimin e parimit të gjykimit nga një gjykatë e caktuar me ligj të lidhur me standardin e arsyetimit të vendimit është haptazi i pabazuar.

23. Në përfundim, Kolegji çmon se ankimi kushtetues individual nuk plotëson kriteret ligjore paraprake për pranimin e tij për shqyrtim në seancë plenare.

PËR KËTO ARSYE,

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese, në bazë të neneve 31 dhe 31/a, pikat 1 dhe 2, shkronja “e”, të ligjit nr. 8577, datë 10.02.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar,

V E N D O S I:

Moskalimin e çështjes për shqyrtim në seancë plenare.